

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA w ŁODZI

Aleja Piłsudskiego 8
90-051 Łódź, P - 73
Tel. (0-42) 636-36-89, Fax (0-42) 636-07-12
E-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO-411-24/06/TD

Łódź, dnia 23 stycznia 2007 r.

DECYZJA Nr RŁO – 3/2007

I. Na podstawie art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (jednolity tekst Dz. U. z 2005 r., Nr 244, poz. 2080; zm. w 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 170, poz. 1217), oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18 poz. 172; Dz. U. z 2003 r., Nr 6 poz. 68), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu w dniu 18 sierpnia 2006 r. w związku z podejrzeniem naruszenia zakazu określonego w art. 8 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającym na nadużywaniu przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Bełchatowie (zwany dalej: „Przedsiębiorca”) pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków obejmującym obszar Gminy Miasta Bełchatów poprzez:

- 1) narzucanie uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków poprzez zamieszczanie w ich treści zapisów, zgodnie z którymi Przedsiębiorca nie ponosi odpowiedzialności za ograniczenie albo wstrzymanie dostaw wody bądź ograniczenie lub wstrzymanie odbioru ścieków wywołane przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych;
- 2) narzucanie uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków poprzez zamieszczanie w ich treści zapisów, z których wynika, iż w przypadku zaboru wodomierza zawinionego przez usługobiorcę lub wykazania, że uszkodzenie wodomierza nastąpiło z jego winy, ilość pobranej wody nalicza się odpowiednio do ilości, która mogła przepłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego w okresie od ostatniego odczytu wodomierza;
- 3) narzucanie uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków poprzez zamieszczanie w ich treści zapisów, z których wynika, iż odbiorca usług może domagać się od Przedsiębiorcy obniżenia należności w razie dostarczenia wody o pogorszonej bądź złej jakości w

wysokości 10% należności, określonej proporcjonalnie do okresu rozliczenia należności,

w którego toku uprawdopodobniono, że objęte ww. zarzutami działania przedsiębiorcy naruszają zakaz , o którym mowa w art. 8 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po przyjęciu przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD.-KAN.” Sp. z o.o. z siedzibą Bełchatowie zobowiązania do podpisania do dnia 29 czerwca 2007 r. ze wszystkimi dotychczasowymi usługobiorcami umów o świadczenie usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków według nowych wzorców umów wolnych od postanowień naruszających przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, które to wzorce zostały załączone przez ww. przedsiębiorcę do pisma z dnia 5 września 2006 r. (sygn. RŁO-411-24/06/TD-5), oraz do stosowania tych wzorców w obrocie gospodarczym,

nakłada się na Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD.-KAN.” Sp. z o.o. z siedzibą w Bełchatowie obowiązek wykonania tego zobowiązania.

II. Na podstawie art. 11a ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity Dz. U. 2005 r., Nr 244, poz. 2080) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. 2002 r. Nr 18 poz. 172; Dz. U. 2003 r. Nr 6, poz. 68),

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD.”-KAN.” Sp. z o.o. z siedzibą w Bełchatowie obowiązek złożenia do dnia 20 lipca 2007 r. sprawozdania o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania, przy czym sprawozdanie powinno zawierać :

- informacje dotyczące ilości nowo zawartych umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków w okresie od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji do dnia 29 czerwca 2007 r. w oparciu o przyjęte do stosowania wzorce umowne,
- informację czy wszyscy odbiorcy usług posiadali w dniu 30 czerwca 2007 r. umowę zawartą w oparciu o nowy wzór umowny lub podpisany aneks zmieniający postanowienia umowy zawartej według dotychczasowego wzorca w zakresie, co do którego Urząd zgłosił zastrzeżenia.

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej: „Prezes Urzędu”) prowadzone było z urzędu postępowanie wyjaśniające w sprawie badania

lokalnych rynków zbiorowego zaopatrzenia w wodę oraz zbiorowego odprowadzania ścieków w województwie łódzkim i świętokrzyskim, w tym badania warunków umów o dostawę wody i odprowadzanie ścieków stosowanych przez przedsiębiorców, w kontekście przestrzegania przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (zwana dalej: „ustawa o okik”). Analiza zgromadzonych w postępowaniu materiałów i informacji dotyczących Zakładu Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Bełchatowie (zwany dalej: „Przedsiębiorca” lub „ZWiK”) dała podstawy do przyjęcia, iż Przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o okik w zakresie art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6.

Mając na uwadze powyższe, Postanowieniem Nr 1/411-24/06 z dnia 18 sierpnia 2006 r. zostało wszczęte z urzędu postępowanie antymonopolowe, w związku z podejrzeniem naruszenia zakazu określonego w art. 8 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 6 ustawy o okik, polegającego na nadużywaniu przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Bełchatowie pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków obejmującym obszar Gminy Miasta Bełchatów poprzez:

- 1) narzucanie uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków poprzez zamieszczanie w ich treści zapisów, zgodnie z którymi Przedsiębiorca nie ponosi odpowiedzialności za ograniczenie albo wstrzymanie dostaw wody bądź ograniczenie lub wstrzymanie odbioru ścieków wywołane przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych;
- 2) narzucanie uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków poprzez zamieszczanie w ich treści zapisów, z których wynika, iż w przypadku zaboru wodomierza zawinionego przez usługobiorcę lub wykazania, że uszkodzenie wodomierza nastąpiło z jego winy, ilość pobranej wody nalicza się odpowiednio do ilości, która mogła przepłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego w okresie od ostatniego odczytu wodomierza;
- 3) narzucanie uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków poprzez zamieszczanie w ich treści zapisów, z których wynika, iż odbiorca usług może domagać się od Przedsiębiorcy obniżenia należności w razie dostarczenia wody o pogorszonej bądź złej jakości w wysokości 10% należności, określonej proporcjonalnie do okresu rozliczenia należności.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania antymonopolowego Przedsiębiorca w piśmie z dnia 5 września 2006 r. (data wpływu) wskazał, iż stosowany wzór umowy, której niektóre zapisy stały się przedmiotem zarzutów w niniejszym postępowaniu antymonopolowym, był przedmiotem kontroli Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w 2003 r. ZWiK pismem z dnia 29 sierpnia 2003 r. przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatury w Łodzi wyżej wymieniony wzór wraz z innymi wymaganymi dokumentami. Przedsiębiorca zauważył, iż w wyniku przeprowadzonej kontroli Urząd nie wniósł zastrzeżeń do treści zapisów stosowanego wzorca umowy.

Ponadto Przedsiębiorca poinformował, że przedmiotowy wzór umowy został opracowany w oparciu o przepisy ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Przy kształtowaniu treści wzoru umowy Przedsiębiorca pomocniczo korzystał ze wzorów umów opracowanych przez Izbę Gospodarczą „Wodociągi

Polskie”. Wzór umowy był negocjowany z przedstawicielami administracji budynków wielolokalowych oraz odbiorcami indywidualnymi. Podczas negocjacji nie zgłoszono uwag w zakresie zarzutów postawionych w przedmiotowym postępowaniu antymonopolowym.

Przedsiębiorca stwierdził, iż nie naruszył zakazu określonego w art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o okik i nie nadużył pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków obejmującym obszar Gminy Miasto Bełchatów, ponieważ:

- nie miało miejsca wstrzymanie lub ograniczenie dostaw wody bądź ograniczenie lub wstrzymanie odbioru ścieków wywołane przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych,

- nie miał miejsca zabór licznika i żaden z odbiorców nie został w związku z tym obciążony kosztami dostarczenia wody naliczonymi według zasady przepływu wody pełnym przekrojem rury przyłącza,

- jakość dostarczanej przez ZWiK wody nie budziła zastrzeżeń odbiorców i nie zgłoszono wniosku o obniżenie należności z tego tytułu ; jakość wody dostarczanej przez ZWiK jest dobra i spełnia wszystkie normy.

Przedsiębiorca przedstawił jednocześnie nowe wzorce umów, z których zostały wykreślone zapisy będące przedmiotem oceny Prezesa Urzędu. W piśmie z dnia 30 października 2006 r. Przedsiębiorca przedstawił ponadto kopie dwóch przykładowych umów zawartych z odbiorcami w dniu 22 września 2006 r. oraz 16 października 2006 r. według nowego wzorca.

W piśmie z dnia 6 listopada 2006 r. ZWiK przedstawił Prezesowi Urzędu uzupełniające informacje i dokumenty dotyczące okoliczności kształtowania treści stosowanych dotychczas wzorców umów, tj. kopie pism z korespondencji ZWiK z Górnictwem Spółdzielnią Mieszkaniową w Bełchatowie, Bełchatowską Spółdzielnią Mieszkaniową w Bełchatowie, Przedsiębiorstwem Gospodarki Mieszkaniowej Sp. z o.o. w Bełchatowie, Administracją Domów Mieszkalnych Sp. z o.o. w Bełchatowie, a także kopię pisma skierowanego do odbiorców indywidualnych.

Pismem z dnia 13 listopada 2006 r. Prezes Urzędu zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego i prawie do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy oraz do końcowego wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i przedstawionych zarzutów. Przedsiębiorca skorzystał z tego prawa. W dniu 22 listopada 2006 r. pełnomocnicy Przedsiębiorcy zapoznali się z materiałami zgromadzonymi w toku postępowania i nie zgłoszili uwag dotyczących materiału dowodowego. Natomiast w dniu 12 stycznia 2006 r. Przedsiębiorca przedstawił dodatkowe informacje i dokumenty na potwierdzenie podjętych działań zmierzających w kierunku zaniechania działań będących przedmiotem zarzutów w postępowaniu i zobowiązał się do wymiany umów z dotychczasowymi usługobiorcami według wzorców przedstawionych wcześniej Prezesowi Urzędu w toku postępowania, a nie zawierających postanowień podlegających ocenie Prezesa Urzędu w niniejszym postępowaniu.

W toku postępowania Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD-KAN” Sp. z o.o. z siedzibą w Bełchatowie jest przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków

(tekst jedn. Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858) – zwana dalej: „ustawa o zaopatrzeniu w wodę”. Przedsiębiorca działa na podstawie wpisu do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000109360 (dowód: karty nr 165-168). Przedmiotem działalności Przedsiębiorcy jest m.in. pobór, uzdatnianie i rozprowadzanie wody oraz odprowadzanie ścieków. Na rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę oraz zbiorowego odprowadzania ścieków ZWiK zaspokaja potrzeby odbiorców indywidualnych, zbiorowych i instytucjonalnych na obszarze Gminy Miasto Bełchatów (dowód: karty nr 7 i 169). Na wskazanym obszarze ZWiK prowadzi działalność w oparciu o Decyzję Prezydenta Miasta Bełchatowa z dnia 27 maja 2002 r. zezwalającą ZWiK na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Miasto Bełchatów (dowód: karty nr 169-173).

Ustalono, iż w dacie wszczęcia niniejszego postępowania ZWiK przy zawieraniu umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków posługiwał się wzorcami umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, które znajdowały się w obrocie gospodarczym od stycznia 2003 r. (dowód: karta nr 8). W okresie od dnia 18 sierpnia 2005 r. do 31 sierpnia 2006 r. ZWiK podpisał 106 umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z odbiorcami indywidualnymi oraz 10 umów z odbiorcami instytucjonalnymi - według przedstawionych wzorców umów (dowód: karty nr 73).

ZWiK związany jest umowami o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z 5.167 odbiorcami (dowód: karta nr 7).

W treści wyżej wymienionych wzorców umów zawarte są między innymi następujące postanowienia umowne:

- a) *„Przedsiębiorstwo nie ponosi odpowiedzialności za ograniczenia albo wstrzymanie dostaw wody bądź ograniczenie lub wstrzymanie odbioru ścieków wywołane przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych”*,
- b) *„W przypadku zaboru wodomierza głównego zawinionego przez Odbiorcę lub wykazania, że uszkodzenie wodomierza nastąpiło z jego winy - ilość pobranej wody nalicza się odpowiednio do ilości, która mogła popłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego w okresie od ostatniego odczytu wodomierza”*,
- c) *„Odbiorca może domagać się od Przedsiębiorstwa obniżenia należności, w razie dostarczania wody o pogorszonej bądź złej jakości w okresie trwania zakłóceń w wysokości 10% należności, określonej proporcjonalnie do okresu rozliczenia należności (zgodnie z par. 31 Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków)”* (dowód: karty nr 20-70).

Aktualnie obowiązujący regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków dla Gminy Miasto Bełchatów ustanowiony został Uchwałą Nr XLIV/415/06 Rady Miejskiej w Bełchatowie z dnia 2 lutego 2006 r. (która weszła w życie w dniu 22 kwietnia 2006 r.), nie zawiera zapisu powołanego w postanowieniu umownym o treści wskazanej w punkcie c) powyżej (dowód: karty nr 12-19). Zapis taki istniał natomiast w regulaminie dostarczania wody i odprowadzania ścieków dla Gminy Miasto Bełchatów, który utracił moc z dniem wejścia w życie wyżej wymienionej uchwały ustanawiającej nowy regulamin (dowód: karty nr 149-160).

ZWiK w piśmie z dnia 1 września 2006 r. (data wpływu 5 września 2006 r.), opisując tryb zawierania umów z odbiorcami, poinformował, iż każdy potencjalny usługobiorca w

pierwszej kolejności wypełnia wniosek o zawarcie umowy o zaopatrzenie w wodę i/lub odprowadzanie ścieków. W następnym etapie odbiorca zapoznaje się ze wzorcem umowy; w przypadku wystąpienia wątpliwości co do jego zapisów – są one dyskutowane i wyjaśniane (dowód: karta nr 74).

Przedsiębiorca poinformował również, że prowadził negocjacje z odbiorcami na ich wniosek w zakresie terminu płatności, odroczeń terminu płatności i umorzenia odsetek od wymagalnych należności lub rozłożenia na raty wymagalnych należności (dowód: karta nr 74).

W piśmie z dnia 6 listopada 2006 r. Przedsiębiorca przedstawił Prezesowi Urzędu kopie korespondencji między ZWiK a odbiorcami instytucjonalnymi (takimi jak: spółdzielnie mieszkaniowe, przedsiębiorstwa gospodarki mieszkaniowej), która miała miejsce przed podpisaniem umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z tymi odbiorcami (dowód: karty nr 116-148). Wyżej wymieniona wymiana korespondencji miała charakter negocjacji. Z jej treści wynika, że potencjalni odbiorcy usług ZWiK nie zgadzając się z niektórymi postanowieniami przedstawionego im do podpisu wzorca umowy, proponowali wykreślenie lub zmiany w treści tychże zapisów. Uwagi te dotyczyły najczęściej zapisów określających zakres zobowiązań i odpowiedzialności stron za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy. ZWiK w odpowiedzi zapraszał przedstawicieli tychże odbiorców na spotkania w swojej siedzibie celem przeprowadzenia rozmów w sprawie ostatecznego kształtu umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzania ścieków. Po dacie wskazanej, jako termin odbycia się wyżej wspomnianych spotkań, ZWiK przesłał tym odbiorcom pisma o następującej treści:

„(...) niniejszym przesyłamy jednostronnie akceptowaną umowę (uwzględniając Państwa uwagi ustalone podczas spotkania, zgodnie z obowiązującymi regulacjami prawnymi) celem zapoznania się z nią, a po akceptowaniu (podpisaniu) odesłania kopii umowy w załączonej kopercie zwrotnej. Decyzję należy podjąć do dnia 30 czerwca 2003 r. Nie podpisanie i brak zwrotu w powyższym terminie kopii umowy utwierdzi nasze przedsiębiorstwo o niecelowości dalszego świadczenia usług dostarczania wody i odprowadzania ścieków i jest równoznaczne z rozwiązaniem dotychczasowej umowy”

Przedsiębiorca skierował również pismo o podobnej treści do indywidualnych odbiorców (konsumentów). Fragment: *„uwzględniając Państwa uwagi ustalone podczas spotkania, zgodnie z obowiązującymi regulacjami prawnymi”* został z niego jednak wykreślony (dowód: karta nr 115).

Wzorce umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków stosowane przez Przedsiębiorcę i zawierające postanowienia będące przedmiotem zarzutów w niniejszym postępowaniu nie zawierają zapisów, co do których wymienieni wyżej odbiorcy instytucjonalni zgłaszali swoje uwagi lub ich treść została zmieniona zgodnie z sugestiami tychże odbiorców.

W nowych wzorcach umów przedstawionych w piśmie z dnia 1 września 2006 r. oraz w umowach zawartych z odbiorcami według nowych wzorców wykreślono zapisy będące przedmiotem zarzutów wymienionych w punktach 1-3 sentencji decyzji (dowód: karty nr 75-88 oraz 98-103).

Przedstawione przez Przedsiębiorcę dwie kopie umów według nowego wzorca zawarto z odbiorcami w dniu 22 września 2006 r. oraz 16 października 2006 r.

W piśmie z dnia 12 stycznia 2007 r. Przedsiębiorca poinformował o podjętych działaniach zmierzających do wymiany umów z dotychczasowymi usługobiorcami w celu wyeliminowania z nich zapisów, co do których Prezes Urzędu zgłosił zastrzeżenia. Według

tych informacji w pierwszym etapie Przedsiębiorca przekazał do administracji budynków wielolokalowych nowe wzory umów celem zapoznania się z ich treścią i wyrażenia opinii. W dalszej kolejności przewiduje rozpoczęcie wymiany umów z odbiorcami indywidualnymi, instytucjami administracji publicznej i przedsiębiorstwami. ZWiK zobowiązał się do zakończenia całości procesu związanego z wymianą umów do dnia 29 czerwca 2007 r. (dowód: karta nr 175). Na dowód podjętych działań ZWiK przedstawił kopie pism skierowanych do jednostek administracji budynków wielolokalowych oraz wzorzec pisma przewodniego kierowanego do odbiorców indywidualnych i przedsiębiorców (dowód: karty nr 177-188).

Mając powyższe na uwadze Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Dla uznania, że niniejsza sprawa ma charakter antymonopolowy, w pierwszej kolejności niezbędne jest ustalenie, czy w jej okolicznościach doszło do naruszenia interesu publicznoprawnego. Ustawa o okik należy do dziedziny prawa publicznego i jako taka chroni interes ogólnospołeczny. Zgodnie art.1 ust. 1 ustawy o okik „ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.” W czasie postępowania i przy wydawaniu decyzji Prezes Urzędu jest rzecznikiem interesu publicznego. Publicznoprawny charakter ustawy oznacza, że nie wszystkie zachowania przedsiębiorców i ich związków, nawet formalnie podlegające literze prawa, uzasadniają uruchomienie przewidzianych przez nią instrumentów. Powinno to następować tylko wówczas, jeżeli w następstwie zachowań naruszających ustawę o okik zagrożony jest interes ogólnospołeczny.

Interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i stałym. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 29 maja 2001 r., sygn. akt I CKN 1217/98; por. też wyrok z dnia 27 sierpnia 2003 r., sygn. akt I CKN 523/01) publicznoprawny charakter ustawy antymonopolowej powoduje, iż znajduje ona zastosowanie wówczas, gdy jest zagrożony lub naruszony interes publiczny polegający na zapewnieniu właściwych warunków do powstania i rozwoju konkurencji. Za zagrożenie lub naruszenie konkurencji należy uznać – zdaniem Sądu – jedynie takie działania, które dotyczą sfery interesów szerszego kręgu uczestników rynku gospodarczego.

Źródłem działań podejmowanych przez ZWiK i będących przedmiotem zarzutu postawionego w niniejszej sprawie jest niewątpliwie jego siła rynkowa. Dla stwierdzenia naruszenia interesu publicznego wystarczające jest dowolne nadużycie siły rynkowej w relacjach ze słabszymi uczestnikami rynku, bowiem już sam fakt nadużycia posiadanej pozycji dominującej na rynku narusza interes publiczny. Dla oceny kwestii naruszenia interesu publicznego istotne jest także, iż praktyki eksploatacyjne (tj. takie praktyki ograniczające konkurencję, których istotą jest uzyskanie korzyści kosztem innych podmiotów, w tym nie prowadzących działalności gospodarczej) urzeczywistniają się głównie poprzez stosunki umowne, które w okolicznościach niniejszej sprawy mają charakter powtarzalny. Zakwestionowane w niniejszym postępowaniu postanowienia zawarte są we wzorcach umów o zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków powszechnie wykorzystywanych przez Przedsiębiorcę w obrocie gospodarczym, stosowanych zarówno wobec odbiorców będących konsumentami jak i wobec przedsiębiorców. O naruszeniu interesu publicznoprawnego w omawianej sprawie świadczy zatem fakt, że objęte zarzutami działania Przedsiębiorcy dotyczą szerokiego kręgu uczestników rynku, obejmującego odbiorców usług, z którymi zawarto umowy o zaopatrzenie w wodę i

odprowadzanie ścieków, a także potencjalnych odbiorców usług Przedsiębiorcy. Negatywne skutki wynikające z zakwestionowanych zapisów godzą w szeroki i bliżej nieokreślony krąg podmiotów, wśród których konsumenci – będący najsłabszymi uczestnikami obrotu gospodarczego - mają znaczny udział. Należy w tym miejscu zważyć na fakt, iż Przedsiębiorca w okresie roku poprzedzającym datę wszczęcia przedmiotowego postępowania podpisał blisko 116 umów według wzorców zawierających podlegające ocenie Prezesa Urzędu zapisy (w tym 106 z odbiorcami indywidualnymi), a wzorce te stosowane są w obrocie od 2003 r.

Za przyjęciem, iż w niniejszej sprawie doszło do naruszenia interesu publicznoprawnego przemawia również fakt, iż przedmiotem umów zawieranych przez ZWiK jest dostarczanie wody. O szczególnym charakterze tego dobra przemawia niewątpliwie fakt, iż ustawodawca wprowadził odrębne regulacje mające na celu zapewnienie ochrony odbiorcom – ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (zwana dalej także: „ustawa o zaopatrzeniu w wodę”).

W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał, że w niniejszej sprawie ma miejsce naruszenie przez ZWiK interesu publicznoprawnego, co uzasadnia jego ocenę w świetle przepisów ustawy o okik.

I.1. W przedmiotowym postępowaniu antymonopolowym Przedsiębiorcy postawione zostały zarzuty naruszenia art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy o okik polegającego na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku właściwym poprzez narzucanie uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków umów o zbiorowe zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków w drodze zamieszczania w ich treści zapisów przewidujących, że Przedsiębiorca nie ponosi odpowiedzialności za ograniczenia albo wstrzymanie dostaw wody bądź ograniczenie lub wstrzymanie odbioru ścieków w przypadku przerw w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy o okik *zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców. Nadużywanie pozycji dominującej polega w szczególności na narzucaniu przez przedsiębiorcę uciążliwych warunków umów, przynoszących mu nieuzasadnione korzyści. Zachodzi więc tutaj konieczność uprawdopodobnienia kumulatywnego wystąpienia następujących przesłanek:*

- pozycji dominującej przedsiębiorcy na rynku właściwym,
- narzucania przez tego przedsiębiorcę określonych warunków umów,
- warunki te mają uciążliwy charakter,
- przynoszą one przedsiębiorcy nieuzasadnione korzyści.

Art. 4 pkt 1 ustawy o okik określa przedsiębiorcę jako przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej. Ustawa Prawo działalności gospodarczej straciła moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1807 z późn. zm.) - dalej zwana: „ustawa o SDG” - zgodnie z art. 66 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1808). Przepis art. 86 ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej - podaje również, że ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o przepisach ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej, należy przez to rozumieć właściwe przepisy ustawy o SDG.

Art. 2 ustawy o SDG definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, handlową, budowlaną, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i eksploatacja zasobów naturalnych, a także działalność zawodową wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 tej ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Ponadto, zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy SDG przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo do Ewidencji Działalności Gospodarczej.

ZWiK jest wpisany do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000109360. Tym samym ZWiK jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o okik.

Praktyki ograniczające konkurencję ujawniają się na rynku. Z tego względu punktem wyjścia dla rozstrzygnięcia sprawy jest określenie rynku właściwego. Określenie rynku właściwego będzie decydowało o tym, czy przedsiębiorca posiada pozycję dominującą.

Przez rynek właściwy rozumie się rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości uznawane są przez ich nabywców za substytuty oraz oferowane są na obszarze, na którym ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji – art. 4 pkt 8 ustawy o okik.

Rynkiem właściwym w znaczeniu produktowym, w niniejszej sprawie jest rynek zbiorowego zaopatrzenia w wodę oraz rynek zbiorowego odprowadzania ścieków. Działalność ta ma charakter zarobkowy i ciągły.

Niezbędnym elementem rynku właściwego jest jego wymiar geograficzny, oznaczający konieczność wskazania obszaru, na którym warunki konkurencji, mające zastosowanie do określonych towarów, są jednakowe dla wszystkich konkurentów.

W wymiarze geograficznym właściwy rynek produktowy w tej sprawie ograniczony jest zasięgiem sieci wodociągowej należącej do ZWiK. Zgodnie z udzielonym Przedsiębiorcy zezwoleniami na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków obszar ten obejmuje teren Gminy Miasto Bełchatów.

Uwzględniając powyższe za rynek właściwy w niniejszej sprawie należy uznać lokalny rynek zbiorowego zaopatrzenia w wodę oraz zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Miasto Bełchatów.

Zgodnie z art. 4 pkt 9 ustawy o okik przez pozycję dominującą rozumie się pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów. Domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40 %.

ZWiK na tak zdefiniowanym rynku właściwym jest monopolistą naturalnym, co wynika z faktu sieciowego charakteru urządzeń służących do dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Z tego względu podmioty ubiegające się o przyłączenie do sieci wodociągowo-kanalizacyjnej na wskazanym obszarze nie mają możliwości alternatywnego zakupu usług zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków od innego przedsiębiorcy. Należy zatem

uznać, że przesłanka pozycji dominującej Przedsiębiorcy niezbędna do wykazania naruszenia art. 8 ust 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy o okik została spełniona.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy o okik przedmiotem oceny jest nie tylko treść zawieranych przez przedsiębiorcę umów, ale również okoliczności, jakie towarzyszą ich zawieraniu. Dla uprawdopodobnienia, że Przedsiębiorca stosuje praktykę określoną w wyżej wymienionym przepisie, konieczne jest uprawdopodobnienie, że kwestionowane warunki umów zostały odbiorcom usług narzucone. Narzucenie warunku umowy ma miejsce wówczas, gdy przedsiębiorca dysponujący pozycją dominującą na rynku właściwym, ogranicza swobodę kształtowania treści umów ze strony kontrahentów działających pod przymusem. Dzięki posiadanej sile rynkowej dominant może bowiem nie liczyć się z wolą innych uczestników rynku, którzy zmuszeni są akceptować ustalone przez niego warunki umowne, nawet, jeśli nie gwarantują one ekwiwalentności świadczeń. Warunki takie nie miałyby racji bytu, gdyby przedsiębiorca działał na rynku konkurencyjnym, dającym tym samym kontrahentowi możliwość wyboru ofert konkurujących ze sobą podmiotów. Wspomniany wyżej przymus kontrahenta wynika zatem z braku rzeczywistych alternatyw na rynku. Należy w tym miejscu szczególnie podkreślić fakt, że przedmiotowa sprawa dotyczy usług dostaw wody, a więc dostaw towaru nie znajdującego substytutu na rynku, a mającego zasadnicze znaczenie dla wielu dziedzin działalności gospodarczej, ale przede wszystkim dla konsumentów.

ZWiK jako dostawca usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, działa w warunkach monopolu naturalnego, tym samym dysponuje potencjałem niezbędnym dla narzucania swoim odbiorcom warunków umowy. W swojej działalności Przedsiębiorca posługuje się wzorcem umowy, którego zapisy ustalane są przez niego arbitralnie. Wzorce te, z racji powszechności zapotrzebowania na usługi, które definiują rynek właściwy w niniejszej sprawie, stosowane są powszechnie. Tym samym utartą praktyką stało się zawieranie umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków poprzez aprobatę przez odbiorców warunków umów – z góry określonych przez Przedsiębiorcę. Jak wskazują zebrane w trakcie niniejszego postępowania materiały dowodowe, sytuacja taka dotyczy przede wszystkim odbiorców indywidualnych. Przedsiębiorca wykazał bowiem, iż przed podpisaniem umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z odbiorcami takimi jak spółdzielnie mieszkaniowe, przedsiębiorstwa gospodarki mieszkaniowej, prowadzone były z inicjatywy tychże negocjacje, w trakcie których niektóre postanowienia wzorców umów zostały wykreślone bądź dokonano korekty ich treści. Odbiorcy ci zgłaszali swoje uwagi między innymi do zapisów dotyczących wyłączenia odpowiedzialności Przedsiębiorcy za ograniczenie albo wstrzymanie dostaw wody w przypadku zanieczyszczenia wody na ujęciu, postulowali także uszczegółowienie warunków dających Przedsiębiorcy prawo do rozwiązania umowy z odbiorcą. ZWiK zorganizował spotkanie z przedstawicielami wymienionych odbiorców (dowód: karty nr 129, 143 oraz 147) mające na celu przeprowadzenie rozmów i ustalenie ostatecznej treści wzorca umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków. ZWiK uwzględnił uwagi i sugestie tych odbiorców, o czym poinformował ich w piśmie z dnia 24 marca 2003 r. (dowód: karty nr 124, 130 oraz 144) przesłanym wraz z załącznikami w postaci nowych wzorców umów. Jednocześnie, Przedsiębiorca skierował pismo o podobnej treści do odbiorców indywidualnych. Z treści tego pisma wynika jednakże, iż nie miały miejsca negocjacje czy rozmowy mające na celu ustalenie treści wzorca umowy w kształcie akceptowalnym zarówno dla Przedsiębiorcy jak i dla indywidualnych odbiorców. Przedsiębiorca informuje w nim swoich odbiorców: „ (...) przesyłamy jednostronnie akceptowaną umowę celem zapoznania się z nią, a po akceptowaniu (podpisaniu) odesłania kopii umowy w załączonej kopercie zwrotnej. Decyzję należy podjąć do dnia 30 czerwca 2003 r. Nie podpisanie i brak zwrotu w powyższym

terminie kopii umowy utwierdzi nasze przedsiębiorstwo o niecelowości dalszego świadczenia usług dostarczania wody i odprowadzania ścieków i jest równoznaczne z rozwiązaniem dotychczasowej umowy”. Jak wynika z przytoczonej wyżej treści pisma Przedsiębiorca uzależnia dalsze świadczenie usług zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków od zaakceptowania przesłanej umowy w kształcie przez niego zaproponowanym. Swoboda indywidualnego odbiorcy usług wodociągowych i kanalizacyjnych ograniczona jest więc do minimum, a zawarcie umowy następuje poprzez przystąpienie. Należy przyjąć, iż stanowi to o adhezyjnej naturze tych umów.

W okolicznościach niniejszej sprawy uznać należy zatem, iż zostało uprawdopodobnione, iż warunki umów są narzucane indywidualnym odbiorcom usług, co wiąże się z posiadaną przez ZWiK siłą rynkową i adhezyjnym charakterem zawieranych umów. Została zatem spełniona druga przesłanka niezbędna do stwierdzenia uprawdopodobnienia naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisu art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy o okik.

Kolejną przesłanką niezbędną do uprawdopodobnienia naruszenia art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy o okik jest uprawdopodobnienie, że podlegające ocenie Prezesa Urzędu i kwestionowane postanowienia umów mają uciążliwy charakter. Za uciążliwy warunek umowy uznaje się każdy warunek oznaczający dla jednej ze stron ciężar większy od typowych, tj. powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju. Za typowe warunki umowne uznać należy co do zasady te, które stosowane są na zbliżonych produktowo rynkach konkurencyjnych. Dokonując analizy uciążliwości warunków umów można wszakże rozważyć, czy w hipotetycznej sytuacji istnienia konkurencji na danym rynku właściwym dominant byłby w stanie wynegocjować takie warunki umów (E. Modzelewska-Wąchal, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Wydawnictwo Twigger, Warszawa 2002, s. 119). W ocenie Prezesa Urzędu, postanowienia określające zobowiązania stron oraz odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie tych zobowiązań stanowią obok zapisów dotyczących ceny najważniejszy element porozumienia umawiających się stron. Zauważyć należy, że w przedmiotowej sprawie cena usługi nie podlega odrębnym ustaleniom co do zasady – taryfy opłat za usługi zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków uchwalane są przez upoważnione do tego organy administracji samorządowej. W związku z powyższym należy uznać, iż zawarcie we wzorcach umownych zapisów zwalniających ZWiK z odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług w przypadku przerw w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych mogło być możliwe dzięki monopolistycznej pozycji, jaką zajmuje ZWiK na rynku właściwym. Wskazane zapisy nie wskazują bowiem, że zwolnienie z odpowiedzialności odszkodowawczej względem odbiorców dotyczy wyłącznie sytuacji niezawinionych przez dostawcę usług i za które nie ponosi on odpowiedzialności.

W tym kontekście podstawą oceny uciążliwości analizowanego postanowienia umownego będą przepisy zawarte w art. 471 i n. Kodeksu cywilnego regulujące odpowiedzialność za szkodę spowodowaną niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania. Art. 471 Kodeksu cywilnego stanowi, że „dłużnik zobowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi”.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, podstawowym obowiązkiem przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego jest zapewnienie zdolności posiadanych urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych do realizacji dostaw wody w wymaganej ilości i pod odpowiednim ciśnieniem oraz dostaw wody i odprowadzania ścieków w sposób ciągły i niezawodny. Zgodnie z reżimem odpowiedzialności kontraktowej, przedsiębiorstwo

wodociągowo – kanalizacyjne jest zatem obowiązane naprawić szkodę wynikłą z niewykonania tego zobowiązania, czyli przerw lub ograniczeń w świadczeniu usług, jeżeli jest to następstwem okoliczności, za które przedsiębiorstwo odpowiada. Zakres takich okoliczności obejmuje przede wszystkim działania i zaniechania własne przedsiębiorcy noszące znamiona winy (tzn. zachowania umyślne lub będące skutkiem niedołożenia należytej staranności), ale również działania lub zaniechania osób, z których pomocą wykonuje zobowiązanie (art. 474 K.c.). Przedsiębiorca w treści zawieranych umów może uchylić się od odpowiedzialności odszkodowawczej za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jedynie w zakresie zgodnym z art. 471 k.c. tj. w takich sytuacjach, które nie są skutkiem zawinionych przez niego działań lub zaniechań i za które nie ponosi odpowiedzialności. Przyjęcie odmiennego rozwiązania odbiegać będzie od kodeksowej zasady odpowiedzialności kontraktowej.

ZWiK w treści umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zwalnia się z odpowiedzialności za ograniczenie lub wstrzymanie dostaw wody lub obniżenie jej ciśnienia oraz za ograniczenia lub przerwy w odbiorze ścieków w przypadku przerw w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych. Ponieważ z treści tych zapisów nie wynika, że zwolnienie z odpowiedzialności dotyczy jedynie sytuacji niezawinionych przez Przedsiębiorcę i od niego niezależnych, stwarzają one zatem możliwość wprowadzenia odbiorców w błąd co do możliwości dochodzenia swoich praw (postanowienie umowy nie może bowiem wyłączyć stosowania przepisów kodeksu cywilnego), a tym samym w praktyce uniknięcia odpowiedzialności odszkodowawczej w każdej z wyżej wymienionych sytuacji niewykonania umowy lub nienależytego jej wykonania niezależnie od przyczyn wystąpienia tych okoliczności. Tak więc bez względu na to, czy przerwy w zasilaniu energetycznym wystąpią na skutek działań lub zaniechań Przedsiębiorcy (a więc przyczyn zawinionych przez Przedsiębiorcę) lub działań lub zaniechań osób, z których pomocą wykonuje zobowiązanie (np. zakład energetyczny), czy też na skutek okoliczności niezawinionych przez niego, może on zwolnić się z odpowiedzialności odszkodowawczej wobec odbiorców z tytułu ewentualnych szkód spowodowanych obniżeniem jakości świadczonych usług. Stanowi to zatem o uciążliwości kwestionowanych zapisów, pozbawiają one bowiem odbiorców możliwości dochodzenia od usługodawcy roszczeń odszkodowawczych w razie powstania szkód w wyniku pogorszenia jakości świadczonych usług na skutek okoliczności wymienionych we wzorcu umowy, a których pojawienie byłoby skutkiem działania lub zaniechania Przedsiębiorcy lub osób, z których pomocą zobowiązanie wykonuje. Jako jedną z możliwych przyczyn wystąpienia przerw w świadczeniu usług wywołanych brakiem zasilania energetycznego urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, należy wziąć pod uwagę zaleganie przez ZWiK z płatnościami z tytułu dostaw energii elektrycznej na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego bądź niedopełnienia przez Przedsiębiorcę obowiązku utrzymania należącej do niego wewnętrznej instalacji elektrycznej w należyłym stanie technicznym, ale również działania i zaniechania samego przedsiębiorstwa energetycznego, które miałyby wpływ na wykonanie zobowiązania ZWiK wobec odbiorców jego usług. Całe ryzyko wystąpienia takich przypadków i związanego z nimi pogorszenia jakości świadczonych usług przenoszone jest – poprzez zapisy umów – na odbiorcę usług. Należy zatem przyjąć charakter kwestionowanych zapisów umów za uciążliwy dla odbiorcy.

Tym samym uprawdopodobniono wystąpienie przesłanki uciążliwości kwestionowanych postanowień umownych.

Kolejną przesłanką niezbędną do uprawdopodobnienia naruszenia art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy o okik jest uprawdopodobnienie, że podlegające ocenie Prezesa Urzędu

kwestionowane postanowienie umowne przynoszą Przedsiębiorcy nieuzasadnione korzyści. Nieuzasadnione korzyści uzyskiwane przez dominanta powinny odpowiadać narzucanym odbiorcy uciążliwym warunkom umowy. Korzyści wówczas można uznać za nieuzasadnione, jeżeli na tle umowy stwarzają przedsiębiorcy sytuację korzystniejszą aniżeli taka, która odzwierciedla ekwiwalentność w danym i podobnych stosunkach umownych. Orzecznictwo stoi na stanowisku, że korzyści te powinny być osiągnięte kosztem kontrahenta i pozostawać w normalnym związku przyczynowym z narzuconymi kontrahentowi uciążliwymi warunkami umów. Jak zostało wykazane powyżej, wyłączenie odpowiedzialności ZWiK w każdym przypadku pogorszenia jakości świadczonych usług na skutek wystąpienia wskazanych w postanowieniu wzorca umowy okoliczności, stanowi o uciążliwym charakterze tych postanowień. Jednocześnie jest niewątpliwie korzystne dla Przedsiębiorcy – nie musi się on bowiem liczyć z koniecznością wypłaty odszkodowania odbiorcy usług w sytuacji, gdy zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności kontraktowej byłoby do tego zobowiązane.

ZWiK poinformował, że do dnia 1 września 2006 r. (tj. do dnia datującego pismo będącego odpowiedzią na zawiadomienie o wszczęciu niniejszego postępowania antymonopolowego) nie miało miejsca wstrzymanie lub ograniczenie dostaw wody bądź ograniczenie lub wstrzymanie odbioru ścieków wywołane przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowo kanalizacyjnych, nie miał miejsca zabór licznika i żaden odbiorca nie został obciążony kosztami wody naliczonymi na podstawie przepływu pełnym przekrojem rury przyłącza, również jakość dostarczanej przez ZWiK wody nie budziła zastrzeżeń odbiorców. W tym kontekście istotne jest podkreślić, iż nieuzasadnione korzyści mogą pojawić się po stronie przedsiębiorcy narzucającego warunki umów już w chwili zawarcia umowy lub też w okresie późniejszym, gdy zaistnieją okoliczności pozwalające na zastosowanie uciążliwego zapisu. Dla bytu praktyki nie jest bowiem konieczne wystąpienie negatywnego skutku w postaci eksploatacji pozycji rynkowej w warunkach ograniczonej konkurencji. Wystarczy, że zaistniało zagrożenie wystąpienia takiego skutku. Praktyką ograniczającą konkurencję jest już bowiem sama próba osiągnięcia przez przedsiębiorcę zajmującego pozycję dominującą na rynku określonego skutku (por. E. Modzelewska – Wąchał *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Wyd. Twigger, Warszawa 2002, s. 97). Tym samym sama możliwość wystąpienia skutków praktyki ograniczającej konkurencję (w tym przypadku faktycznego osiągnięcia przez ZWiK nieuzasadnionych korzyści z tytułu realizacji uciążliwych warunków umownych) wystarcza dla stwierdzenia naruszenia art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stanowisko takie znajduje odzwierciedlenie również w orzecznictwie antymonopolowym (por. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 23 czerwca 1999 r. sygn. akt XVII Ama 26/99 lub wyrok z dnia 7 lipca 2004 r. sygn. akt XVII Ama 65/03). Podobne stanowisko wyraził wcześniej Sąd Najwyższy, który w wyroku z dnia 12 maja 1997 r. sygn. akt I CKN 114/97 wskazał, że istota rozpoznawanej sprawy nie sprowadza się do tego, czy przedsiębiorca, któremu postawiono zarzut naruszenia ustawy antymonopolowej odnosi korzyści z całości prowadzonej działalności gospodarczej, lecz do tego, czy w zawieranych umowach zastrzega sobie nieuzasadnione korzyści.

Tym samym uprawdopodobniono wystąpienie przesłanki nieuzasadnionych korzyści uzyskiwanych wskutek narzucenia kwestionowanych postanowień umownych.

W związku z powyższym wykazano, iż Przedsiębiorca posiada pozycję dominującą na określonym w sprawie rynku właściwym oraz uprawdopodobniono, iż spełnione zostały pozostałe przesłanki, o których mowa w art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy o okik wymagane do uznania postawionych w punktach I.1 zarzutów za uzasadnione.

W tym miejscu należy się również odnieść do innej kwestii podniesionej przez Przedsiębiorcę w toku postępowania. Przedsiębiorca zauważył, iż wzór umowy zawierającej zapisy będące przedmiotem zarzutów w niniejszym postępowaniu antymonopolowym był już przedmiotem kontroli Urzędu - został przekazany pismem z dnia 29 sierpnia 2003 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatury w Łodzi w związku z prowadzonym postępowaniem. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Łodzi nie wniósł zastrzeżeń do treści zapisów stosowanego wzoru umowy. Ustosunkowując się do powyższego oraz mając na względzie art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego mówiącego, iż „Organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w taki sposób, aby pogłębiać zaufanie obywateli do organów Państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli”, należy zważyć następujące okoliczności. Po pierwsze, należy podkreślić, iż postępowania (tj. niniejsze oraz to, do którego odnosi się Przedsiębiorca) prowadzone były w oparciu o inną podstawę prawną, a tym samym ocena badanych okoliczności opierała się o inne kryteria. W niniejszym postępowaniu antymonopolowym Prezes Urzędu nie orzeka o bezprawności zapisów stosowanych we wzorcach umów, dowodzi natomiast, że zapisy te przynoszą (choćby potencjalnie) nieuzasadnione korzyści Przedsiębiorcy przy swej jednoczesnej uciążliwości dla kontrahentów Przedsiębiorcy. Narzucanie takich postanowień umownych, w sytuacji gdy Przedsiębiorca dysponuje pozycją dominującą na rynku właściwym, jest zakazane – zgodnie z art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy o okik. Należy zważyć, iż wynikający z przepisu art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego wymóg spójności działań organu administracji publicznej odnosi się do „poglądów wyrażonych w decyzjach organu administracji w odniesieniu do tego samego adresata, wydanych na tle takich samych stanów faktycznych, ze wskazaniem tej samej podstawy prawnej decyzji” (Łaszczyca G., Marzysz C., Matan A., Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Kantor Wydawniczy Zakamycze, Zakamycze 2005, s. 140). Ponadto, należy zwrócić uwagę również na ewolucję orzecznictwa. Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 22 września 2005 r., sygn. akt XVII Ama 80/04., stwierdził między innymi, iż zamieszczanie w umowie na dostawę wody zapisów, zgodnie z którymi dostawca nie ponosi odpowiedzialności odszkodowawczej za przerwy lub ograniczenia w dostawie wody spowodowane brakiem wody na ujęciu albo przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych należało uznać za ograniczającą konkurencję praktykę polegającą na nadużywaniu pozycji dominującej poprzez narzucanie uciążliwych warunków umów, przynoszących mu nieuzasadnione korzyści. Z powyższym stanowiskiem zgodził się Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 6 września 2006 r., sygn. akt VIA Ca 196/06.

I. 2. W przedmiotowym postępowaniu antymonopolowym został również postawiony Przedsiębiorcy zarzut nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym polegającego na narzucaniu indywidualnym odbiorcom uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków w drodze zamieszczenia w ich treści zapisu przewidującego, iż w przypadku zaboru wodomierza zawinionego przez usługobiorcę lub wykazania, że uszkodzenie wodomierza nastąpiło z jego winy, ilość pobranej wody nalicza się odpowiednio do ilości, która mogła przepłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego w okresie od ostatniego odczytu wodomierza, co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o okik.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy o okik *zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców. Nadużywanie pozycji dominującej polega w szczególności na narzucaniu przez przedsiębiorcę uciążliwych*

warunków umów, przynoszących mu nieuzasadnione korzyści. Zachodzi więc tutaj konieczność uprawdopodobnienia kumulatywnego wystąpienia następujących przesłanek:

- pozycji dominującej przedsiębiorcy na rynku właściwym,
- narzucania przez tego przedsiębiorcę określonych warunków umów,
- warunki te mają uciążliwy charakter,
- przynoszą one przedsiębiorcy nieuzasadnione korzyści.

Jak wykazano powyżej, ZWiK zajmuje silną pozycję dominującą na rynku dostaw wody i odprowadzania ścieków na rynku właściwym w sprawie. Uprawdopodobniono również, że w okolicznościach niniejszej sprawy doszło do narzucenia przez Przedsiębiorcę odbiorcom indywidualnym usług warunków umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków. Dla stwierdzenia naruszenia zakazu określonego w art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o okik konieczne jest zatem uprawdopodobnienie, że kwestionowany warunek umów ma również w tym przypadku uciążliwy charakter i przynosi przedsiębiorcy nieuzasadnione korzyści.

W zakwestionowanym w punkcie I.2. niniejszej decyzji postanowieniu umowy, ZWiK w sposób arbitralny uregulował zasady ustalania ilości wody będącej podstawą rozliczenia w przypadku zaistnienia opisanych wyżej sytuacji. Ustalono tę ilość na maksymalnym możliwym poziomie - w oderwaniu od zaistniałego stanu faktycznego, tj. od rzeczywistej ilości wody pobranej przez odbiorcę usług oraz wysokości rzeczywiście poniesionej przez Przedsiębiorcę szkody będącej skutkiem niewykonywania warunków umowy przez usługobiorcę. Zdaniem Prezesa Urzędu świadczy to o uciążliwości rozpatrywanego postanowienia umownego.

Wprawdzie ani ustawa o zaopatrzeniu w wodę, ani przepisy wykonawcze do tej ustawy nie regulują sposobu rozliczeń w przypadku zawinionego przez usługobiorcę zaboru, uszkodzenia lub zerwania plomb wodomierza, jednak zważyć należy, że ustawa ta przewiduje określone sankcje względem odbiorców, którzy spełniają przesłanki zawarte w kwestionowanych warunkach umownych. Zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy, w razie stwierdzenia nielegalnego poboru wody, tj. między innymi w przypadku celowego uszkodzenia wodomierza, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ma prawo odciąć dostawę wody. Z kolei art. 28 ust. 2 pkt 1 tej ustawy stanowi, że ten, kto uszkadza wodomierz główny, zrywa lub uszkadza plomby umieszczone na wodomierzach, a także wpływa na zmianę, zatrzymanie lub utratę właściwości lub funkcji metrologicznych wodomierza głównego lub urządzenia pomiarowego, podlega karze grzywny w wysokości do 5000 zł.

Niezależnie od powyższego Przedsiębiorca może dochodzić od usługobiorcy naprawienia wyrządzonej szkody na zasadach ogólnych, tj. w oparciu o zasady odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez sprawcę z własnej winy bądź odpowiedzialności za szkodę z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania. Zastosowanie powinien zatem znaleźć tu art. 415 kodeksu cywilnego, zgodnie z którym *kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, zobowiązany jest do jej naprawienia* lub art. 471 kodeksu cywilnego mówiący, iż *dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi*. Z brzmienia powyższych przepisów w zestawieniu z art. 6 k.c. wynika, że ciężar dowodu co do wykazania przesłanek odpowiedzialności za wyrządzoną przez usługobiorcę szkodę, spoczywa na poszkodowanym – ZWiK. Przedsiębiorca powinien zatem wykazać, że poniósł szkodę, wykazać wysokość tej szkody oraz istnienie związku przyczynowo-skutkowego

między szkodą a zawinionym działaniem usługobiorcy. W ramach realizacji roszczeń odszkodowawczych dostawca może dochodzić zapłaty za naprawę wodomierza lub zabudowanie nowego wodomierza i jego legalizację, ale także uiszczenia przez usługobiorcę zapłaty za wodę pobraną w okresie od ostatniego odczytu wodomierza do czasu usunięcia powstałych z winy usługobiorcy nieprawidłowości, a maksymalna ilość pobranej wody, za którą zapłaty może żądać dostawca w ramach odszkodowania może być istotnie równa ilości wody, która mogła przepłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego. Kwestionowane postanowienie umowne zwalnia jednak ZWiK z obowiązku udowodnienia powstałej szkody jak i istnienia związku pomiędzy szkodą a zawinionym działaniem usługobiorcy, co stawia ZWiK w sytuacji uprzywilejowanej w stosunku do kontrahentów.

Jednocześnie w ocenie Prezesa Urzędu, ustalając - w przypadkach stwierdzenia zawinionych przez usługobiorcę działań, o których mowa w przedmiotowym postanowieniu umownym – ilość pobranej wody w okresie od ostatniego odczytu wodomierza do czasu wykrycia nieprawidłowości Przedsiębiorca może wzorować się na rozwiązaniach przyjętych w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 marca 2002 r. w sprawie określenia taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, a mówiących o średnim zużyciu wody w określonym przedziale czasowym, lub ewentualnie na rozwiązaniach przewidzianych przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie przeciętnych norm zużycia wody. Oczywiście, ustalona w ten sposób ilość pobranej wody może być skorygowana w przypadku udowodnienia, że faktyczne zużycie wody różniło się od wcześniej przyjętego. W tym kontekście należy zauważyć, iż domniemane zagospodarowanie wody w ilości jaka może przepłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wydaje się, zwłaszcza w odniesieniu do osób fizycznych – konsumentów, z racjonalnego punktu widzenia wysoce nieprawdopodobne.

W związku z powyższym, uprawdopodobniono, iż warunek umowy, zgodnie z którym w przypadku zawinonego przez usługobiorcę zaboru wodomierza lub wykazania, że uszkodzenie wodomierza nastąpiło z jego winy, ilość pobranej wody nalicza się odpowiednio do ilości, która mogła przepłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego od dnia ostatniego odczytu wodomierza, ma uciążliwy charakter.

Kolejną przesłanką niezbędną do uprawdopodobnienia naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o okik, jest uprawdopodobnienie, iż kwestionowany warunek umowy przynosi Przedsiębiorcy nieuzasadnione korzyści. Osiągane przez podmiot gospodarczy stosujący praktykę określoną w tym przepisie nieuzasadnione korzyści są odpowiednikiem uciążliwych warunków umów w warunkach ekwiwalentności wzajemnych świadczeń stron umowy i oznaczają sytuację korzystniejszą od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju. Nieuzasadnione korzyści powinny pozostawać w normalnym związku przyczynowym z narzuconymi kontrahentowi uciążliwymi warunkami umowy.

Nieuzasadnione korzyści osiągnane przez ZWiK w analizowanej sytuacji mogą polegać na możliwości obciążenia odbiorców usług kosztami usługi, która nie została na ich rzecz wykonana, co jest bezpośrednią konsekwencją narzucenia postanowienia umownego zakwestionowanego w punkcie I.2. niniejszej decyzji. Dzięki tym postanowieniom Przedsiębiorca ma ponadto możliwość zwolnienia się z obowiązku udowodnienia, jaki był rzeczywisty lub domniemany pobór wody w okresie od ostatniego odczytu wodomierza do czasu usunięcia nieprawidłowości. Uniknięcie kosztów i wysiłków związanych z wykazaniem wysokości poniesionej szkody również może być dla ZWiK źródłem dodatkowych korzyści,

których osiągnięcie jest rezultatem zastosowania zakwestionowanych przez Prezesa Urzędu uciążliwych warunków umownych.

W związku z powyższym wykazano, iż Przedsiębiorca posiada pozycję dominującą na określonym w sprawie rynku właściwym oraz uprawdopodobniono, iż spełnione zostały pozostałe przesłanki, o których mowa w art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy o okik wymagane do uznania postawionych w punktach I.2 zarzutów za uzasadnione.

I.3. Kolejną zarzucaną ZWiK praktyką ograniczającą konkurencję jest nadużywanie pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę oraz na lokalnym rynku zbiorowego odprowadzania ścieków, w drodze narzucania uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków poprzez zamieszczanie w ich treści zapisów, z których wynika, iż odbiorca usług może domagać się od Przedsiębiorcy obniżenia należności w razie dostarczenia wody o pogorszonej bądź złej jakości w wysokości 10% należności, określonej proporcjonalnie do okresu rozliczenia należności, co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy o okik.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy o okik zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców. Nadużywanie pozycji dominującej polega w szczególności na narzucaniu przez przedsiębiorcę uciążliwych warunków umów, przynoszących mu nieuzasadnione korzyści. Zachodzi więc tutaj konieczność uprawdopodobnienia kumulatywnego wystąpienia następujących przesłanek:

- pozycji dominującej przedsiębiorcy na rynku właściwym,
- narzucania przez tego przedsiębiorcę określonych warunków umów,
- warunki te mają uciążliwy charakter,
- przynoszą one przedsiębiorcy nieuzasadnione korzyści.

Jak wykazano powyżej, ZWiK zajmuje silną pozycję dominującą na rynku dostaw wody i odprowadzania ścieków na rynku właściwym w sprawie. Uprawdopodobniono również, że w okolicznościach niniejszej sprawy doszło do narzucenia przez Przedsiębiorcę odbiorcom usług warunków umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków. Dla uprawdopodobnienia naruszenia zakazu określonego w art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy antymonopolowej konieczne jest zatem uprawdopodobnienie, że kwestionowany warunek umów ma również w tym przypadku uciążliwy charakter i przynosi przedsiębiorcy nieuzasadnione korzyści.

Analizując uciążliwość przedmiotowego zapisu należy podkreślić, że o ile konieczność zawarcia w umowie odpowiednich zapisów przewidujących możliwość obniżenia należności z tytułu dostaw wody o pogorszonej jakości i pod nieodpowiednim ciśnieniem jest zrozumiała, to ustalenie maksymalnej wartości tego upustu w oderwaniu od faktycznego stopnia pogorszenia jakości usług w sposób jawny łamie zasadę ekwiwalentności świadczeń.

W przedmiotowym przypadku, w razie dostarczenia wody o nieodpowiedniej jakości, należność za wodę może zostać obniżona o co najwyżej 10%. Wysokość upustu nie została uzależniona od stopnia odbiegania jakości wody od parametrów określonych w umowie. W związku z tym może dojść do sytuacji, w której nastąpi udzielenie upustu w wysokości odpowiadającej 10% należności, lecz jakość zużytej przez odbiorcę wody przemawiałaby za podwyższeniem wartości upustu. Okoliczność, iż na podstawie kwestionowanego

postanowienia umownego Przedsiębiorca może ograniczyć swoją odpowiedzialność finansową względem odbiorcy w przypadku, gdy świadczy usługi o obniżonej jakości może stanowić o uciążliwości przyjętego w umowie sposobu ustalania wielkości bonifikaty. Jak wskazał Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Antymonopolowy w wyroku z dnia 11 marca 2002 r. (sygn. akt XVII Ama 52/01) upust stanowi „dopełnienie niepełnego świadczenia dostawcy poprzez odpowiednie obniżenie wartości świadczenia pieniężnego w celu przywrócenia ekwiwalentności świadczeń stron w umowie wzajemnej”. Kwota upustu powinna być zatem adekwatna do stopnia odbiegania od standardów jakości wody i współmierna do stopnia możliwości jej wykorzystania. W związku z powyższym, stosowanie w umowach zapisu w sposób arbitralny określającego górną granicę bonifikaty na poziomie 10% należności za wodę może mieć w ocenie Prezesa Urzędu uciążliwy charakter.

Uciążliwemu charakterowi zarzucanej praktyki odpowiadają osiągnięte przez Przedsiębiorcę nieuzasadnione korzyści. Nieuzasadniona korzyść osiągnięta przez ZWiK w przedmiotowym przypadku wynika z możliwości pobierania opłat za wodę pogorszonej lub złej jakości w wysokości ustalonej z naruszeniem wspomnianej zasady ekwiwalentności świadczeń. W sytuacji, gdy ustalony poziom maksymalnego obniżenia należności za dostarczoną wodę nie będzie adekwatny do stopnia pogorszenia jakości usługi, Przedsiębiorca może uzyskać dodatkową korzyść. Umowne ułożenie stosunków między stronami w zakresie ustalania upustów jakościowych winno uwzględniać zatem wszelkie okoliczności pozwalające ustalić wielkość upustu tak, aby zachować ekwiwalentność wzajemnych świadczeń.

W związku z powyższym wykazano, iż Przedsiębiorca posiada pozycję dominującą na określonym w sprawie rynku właściwym oraz uprawdopodobniono, iż spełnione zostały pozostałe przesłanki, o których mowa w art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy o okik wymagane do uznania postawionego w punkcie I.3 zarzutu za uzasadniony.

W załączeniu do pisma z dnia 1 września 2006 r., Przedsiębiorca przedstawił nowe wzorce umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, które w swojej treści nie zawierały zapisów zakwestionowanych w niniejszym postępowaniu. W piśmie z dnia 12 stycznia 2007 r. Przedsiębiorca zobowiązał się również do wymiany dotychczas obowiązujących umów według przedstawionych nowych wzorców umów, tak aby żadna z umów zawartych przez ZWiK z usługobiorcami nie zawierała zapisów zakwestionowanych w niniejszym postępowaniu. Termin wykonania zobowiązania Przedsiębiorca ustalił na dzień 29 czerwca 2007 r.

Stąd należało orzec jak w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

II. Stosownie do art. 11a ust. 3 ustawy o okik w decyzji, o której mowa w ust. 1 art. 11a ustawy o okik, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorstwo obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu wykonania zobowiązań. Zgodnie z tym przepisem Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD.-KAN.” Sp. z o.o. z siedzibą w Bełchatowie został w niniejszej sprawie zobowiązany do złożenia do dnia 20 lipca 2007 r. sprawozdania o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania do do podpisania do dnia 29 czerwca 2007 r. ze wszystkimi usługobiorcami umów o świadczenie usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków według nowych wzorców umów wolnych od postanowień naruszających przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, które to wzorce zostały załączone przez ww. przedsiębiorcę do pisma z dnia 5 września 2006 r. (sygn. RŁO-411-24/06/TD-5), oraz dostosowania tych wzorców w obrocie gospodarczym. Sprawozdanie o stopniu realizacji zobowiązania powinno zawierać w szczególności:

informacje dotyczące ilości nowo zawartych umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków w okresie od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji do dnia 29 czerwca 2007 r. w oparciu o przyjęte do stosowania wzorce umowne, a także informację, czy wszyscy odbiorcy usług posiadali w dniu 30 czerwca 2006 r. umowę zawartą w oparciu o nowy wzór umowny lub podpisany aneks zmieniający postanowienia umowy zawartej według dotychczasowego wzorca w zakresie, co do którego Urząd zgłosił zastrzeżenia

Stąd należało orzec jak w punkcie II sentencji decyzji.

Prezes Urzędu nie nałożył kary pieniężnej, gdyż art. 11a ust.4 ustawy o okik stanowi, iż w przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 nie stosuje się art. 9 – 11 oraz art.101 ust. 1 pkt 1 i pkt 2, z zastrzeżeniem ust.7.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o okik w związku z art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – XVII Wydziału Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

Z upoważnienia

Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów

Dyrektor Delegatury w Łodzi

Iwona Bielska

Otrzymuje:

Zakład Wodociągów i Kanalizacji „WOD.-KAN.”

Sp. z o.o. z siedzibą w Bełchatowie

Ul. Św. Faustyny Kowalskiej 9

97-400 Bełchatów